

RIIGI TEATAJA

Nr. 72.

4. septembril 1934.

Nr. 72.

- Art. 603. Kaitseametkonna sidevõrgu korraldamise seadlus.
604. Riigivanema otsus nr. 667 erakeskkoolides uute klasside avamise ja neis õpetatavate võõrkeelte järjekorra kohta.
605. Riigivanema otsus nr. 668 — otsuse nr. 663 osaline muudatus erakeskkoolides uute klasside avamise ja õpetatavate võõrkeelte järjekorra kohta.
606. Riigivanema otsus nr. 669 Tartu linna vene keskkooli avalikkude keskkoolide võrku võtmise ja õpetatavate võõrkeelte järjekorra kohta.
607. Riigivanema otsus nr. 670 Tartu linna poeglaste keskkoolis õpetatavate võõrkeelte järjekorra kohta.
608. Juhatuskiri elumajade gaasikindlate varjendite ehitamise ja sisseseadmise tehniliste nõuete ning järelevalve kohta.
609. Teadaanne kaubandus- ja laevanduslepingule 18. jaanuarist 1926 Eesti ja Ühendatud Kuningriigi vahel täienduseks sõlmitud kaubandusliku kokkuleppe jõusseastumisest.
610. Otsus reisijateveotariifi nr. 93 muutmise kohta.
611. Otsus reisijateveotariifi nr. 93 muutmise kohta.
612. Otsus sadamamaksude tariifi nr. 92 muutmise kohta.
613. Otsus Leedu-Läti-Eesti raudteede vahelise otseühenduse reisijate-, pagasi- ja kirkaubaveotariifi nr. 126 muutmise kohta.

603. Kaitseametkonna sidevõrgu korraldamise seadlus.

Antud Riigivanema poolt 27. augustil 1934.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse § 4 (RT 18 — 1934 art. 127) ning Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seaduse §§ 3, 15, 32, 61, 62, 73 ja 76 (RT 24 — 1930 art. 127 ja RT 61 — 1934 art. 538).

1. osa.

Kaitseametkonna sidevõrgu korraldamise üldised alused.

§ 1. Kaitseametkonna sidevõrgu ülesandeks on:

1) kaitseametkonna asutiste ja üksuste ning nende juhtivate jõudude omavaheline ühendamine;

2) kaitseametkonna ning teiste riigikaitse alal teotsevate asutiste ja organisatsioonide juhtimise ja koostöö hõlbustamine;

3) mobilisatsiooni läbiviimise kiirendamine ja sõjaajaks vajalikkude ühenduste ettevalmistamine.

Kaitseametkonna all käesolevas seadluses mõistetakse Kaitseministeeriumi ja kaitseväge.

§ 2. Kaitseametkonna sidevõrk koosneb telegraafi-, telefoni- ja raadio-seadmeist, mis on:

1) ehitatud kaitseametkonna rahuaegsete tarviduste rahuldamiseks või saadud teistelt ametkondadelt kasutamiseks samaks otstarbeks;

2) ehitatud kaitseametkonna sõjaaegsete nõuete rahuldamiseks, kuid rahuajal antud teistele ametkondadele kasutamiseks;

3) ette nähtud võtta kaitseametkonna kasutamisse teistelt ametkondadelt mobilisatsiooni eel- või läbiviimise perioodil või sõja korral.

§ 3. Kaitseametkonna sidevõrgu üldkorraldajaks on inseneriväe inspektor.

Kohapealseteks kaitseametkonna sidevõrgu korraldajateks on väekoondeste, garnisonide ja väeosade sideülemad.

§ 4. Kaitseametkonna telegraafi- ja telefoniühendused rahuajal korraldatakse postiametkonnas maksvate tehniliste määruste alusel.

Ajutised välitelegraafi- ja -telefoniseadmed korraldatakse kaitseväge sideeskirjades ette nähtud määruste järgi.

§ 5. Kaitseametkonna asutised ja üksused võivad tarbe korral kasutamisele võtta teiste ametkondade telefoni-telegraafi välisühendusi, siseseadmeid ja üksikuid abinõusid: 1) laagri ajal, 2) manöövritel, 3) väliõppustel ja 4) muudel erakordsetel juhtudel.

Nimetatud ühenduste, seadmete ja abinõude kasutamisele võtmine sünnib ametkondade-vahelistel kokkulepetel.

Neil juhtudel jaamade ühendamine eneste vahel, liinide ehitamine ja sideabinõude tarvitamine võib toimuda tarbe korral § 4 viimase lõike alusel.

§ 6. Kaitseametkonna sidevõrgu ühendusjuhtmed ja kaablid võidakse paigutada posti- ja raudteeametkondade sidevõrgu liinidele. Sama võimalust võivad kasutada ka posti- ja raudteeametkonnad kaitseametkonna sidevõrgu liinide suhtes. Juhtmete paigutamine teostatakse ametkondade-vahelistel kokkulepetel. Paigutamisega seotud kulud nähakse ette vastavais elarveis.

2. osa.

Kaitseametkonna sidevõrgud ja nende ühendamine teiste ametkondade sidevõrkudega.

§ 7. Kaitseametkonna telegraafi-telefoni ja raadio sidevõrgud korraldatakse kaitseväge juhataja poolt antud juhendite alusel.

§ 8. Kaitseametkonna telefoni- ja telegraafijaamad ühendatakse tarbe korral jaamadevaheliste ühenduste kaudu: 1) postiametkonna kohalikkude telefoni- ja telegraafijaamadega, 2) raudtee kohalikkude telefoni- ja telegraafijaamadega ja 3) omavahel § 17 loendatud viisidel.

Teistelt ametkondadelt võetavate jaamadevaheliste ühenduste arv määratakse kindlaks kokkuleppel vastavate ametkondadega.

§ 9. Olenevalt vajadusist sisekaitse alal — peale kaitseametkonna asutiste, üksuste ja ametiisikute — võib ühendada kaitseametkonna telefonikeskjaamadesse: 1) Siseministrit, 2) piirivalve valitsust ja selle juhtivaid jõude ja piirivalve allüksusi: piirivalve jaoskondi ja rajoone, 3) politseivalitsust ja selle juhtivaid jõude: prefekte, välis-, kriminaal- ja politilise politsei komis-

sare, 4) kaitseliidu peastaapi ja selle allüksusi, kaitseliidu malevate staape ning nende juhtivaid tegelasi, 5) veeteede valitsust ja 6) kuni 20 kohalikku tule-
tõrjedepood.

Kaitseametkonna keskaamadega võidakse ühendada veel postiametkonna abonent- ja kõnepunktseadmeid, kui selle läbi ei takistu kaitseametkonna side-
teenistus ja kui postiametkonnal puudub võimalus nende ühendamiseks oma telefonikeskaamadega. Need seadmed kuuluvad postiametkonna tele-
fonivõrgu koostisse ja maksustatakse telefonitariifi kohaselt. Seadmete asuta-
mine, teenimine ja maksude kasseerimise viis määratakse kindlaks ametkon-
dade-vahelise kokkuleppega.

§ 10. Kaitseametkonna telefonikeskaamade ja teiste ametkondade telefonikeskaamade vahelisi kohalikke kõnesid vastastikku ei arvestata ega maksustata.

§ 11. Eratelegrammide vahetamine kaitseametkonna sidevõrgu kaudu on keelatud.

Samuti on keelatud kaugekõnede võimaldamine kaitseametkonna tele-
fonivõrgu kaudu posti- ja raudteeametkondade telefoniabonentidele ja ühtlasi ka kaugekõnede võimaldamine kaitseametkonna telefoniabonentidele ühe gar-
nisoni piirkonnast kaitseametkonna ühenduste kaudu posti- ja raudteeamet-
konna telefoniabonentidega, kes asuvad teise garnisoni piirkonnas, kusjuures Nõmme garnisoni telefonikeskaamad loetakse Tallinna garnisoni telefonikesk-
jaamade abijaamadeks.

Postiametkonna telefonivõrgu kaudu võimaldatakse kaugekõnesid kait-
seametkonna telefoniabonentidele takistamatult. Maksud nende kõnede pealt tasutakse väeosade või asutiste majandusülemate poolt kohalikkudele posti-
ametkonna asutistele, viimaste poolt garnisonide sideülematele esitatud arvete järgi.

§ 12. Kaitseametkonna telegraafi-telefoni võrgu jaoks vajalikkude lii-
nide ja juhtmete ehitamist ja korrashoidu võib anda teostamiseks teistele amet-
kondadele — nende eelarvetes selleks ette nähtud krediitide piirides.

§ 13. Ühised ühendused remondib see ametkond, kelle inventuuris on liinid, kuna juhuslikud vead kõrvaldab ühendust kasutav ametkond, vas-
tastikuste arvete pidamiseta.

§ 14. Kaitseametkonna sidevõrgu ühenduste rikete kõrvaldamisse puutuvad telegrammid võetakse posti- ja raudteeametkondade asutis-
is vastu ja antakse edasi tasuta. Samas asjas võimaldatakse kaitseametkonna ametiisi-
kutele ka kaugekõnesid postikõnede liigis.

Neid telegramme saatma ja kaugekõnesid pidama õigustatud ametiisi-
kud varustatakse kaitseametkonna ettepanekul sellekohaste tunnistustega posti-
ja raudteeametkondade poolt.

Maksuvabad on ka kaitseametkonnalt antavad mobilisatsiooni, meteoro-
loogilised ja õhuvaatluse telegrammid.

§ 15. Kaitseametkonna sidevõrk võib olla tarbe korral ühenduses naaberriikide sidevõrkudega vastavate riikide kaitseväge-
de juhataste vahel sõl-
mitud kokkulepete alusel.

§ 16. Ühenduste rikete puhul on kaitseametkonna telegraafijaamadel õigus vahetada tasuta oma telegramme ringühendustel teiste ametkondade sidevõrkude kaudu.

Samal alusel antakse tarbe korral üle kõik ametialased telegrammid, kui:

1) garnisonide telegraafijaamade-vahelised ühendused on rikkes ja neid ei ole võimalik asendada korrasolevate ühendustega;

2) kui vastava teise ametkonna telegraafijaam nõutud ühendust ei ole andnud üle kaitseametkonna telegraafijaama kasutada kindlaks määratud tarvitamise ajaks.

3. osa.

Garnisoni sidevõrkude-vahelised ühendused.

§ 17. Garnisoni telegraafi- ja telefonijaamad ühendatakse omavahel:

- 1) eriühenduste ehitamisega;
- 2) teiste ametkondade ühenduste võtmisega alatiseks või ajutiseks tarvitamiseks;
- 3) teiste ametkondade ühenduste simultaneerimisega;
- 4) kõrgessagedusega telegraafi- ja telefoniühenduste korraldamisega linnade- ja alevitevahelistel püsivühendustel.

Teiste ametkondade ühenduste ajutise tarvitamise kord ja aeg määratakse kindlaks vastavatel ametkondade-vahelistel kokkulepetel.

4. osa.

Riigikaitse nõuete teostamine side alal.

§ 18. Kaitseametkonna sidevõrgu plaanikindlaks ja riigikaitse huvide kohaseks arendamiseks ning nõuete kohaseks muutmiseks on posti- ja raudteeametkonnad kohustatud informeerima inseneriväe inspektorit oma sidevõrkude arendamiskavadest viie aasta viisi ette ning saatma käsitlemiseks nende võrkude kohta perioodiliselt antavaid skeeme ja ühenduste nimekirju. Muud vajalikud andmed kogub inseneriväe inspektor kokkuleppel nimetatud ametkondadega.

Kaitseametkonna vajadused nimetatud arendamiskavade kohta tehakse vastavatele ametkondadele teatavaks iga aasta 1. augustiks. Posti- ja raudteeametkonnad on kohustatud nägema ette oma eelarves kaitseametkonna vajaduste rahuldamiseks tarvisminevad summad.

§ 19. Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse (RT 18 — 1934 art. 127) § 7 ette nähtud maa-aladel ei või postiametkond ilma kaitsevägede juhataja nõusolekuta lubada ehitada eratarvituslikke telefoni-telegraafi ühendusi, sisse seada koduseid telefonivõrke ega tarvitada raadio-saatejaamu.

§ 20. Posti- ja raudteeametkondade sideseadmete kasutamise kavade mobilisatsiooni, sõja- ja kaitseseisukorra ning muude riigi sisemist ja välist julgeolekut ähvardavate juhtude ajaks koostatakse rahuaajal. Need kavad kinnitab Teedeminister ja kaitsevägede juhataja.

Koostatud kavade alusel on posti- ja raudteeametkonnad kohustatud tegema antud krediidi piirides kõik vajalikud ettevalmistused sääraselt, et kavade teostamine võiks sündida automaatselt.

§ 21. Postiametkonna ladudes peab olema tagavaras telefoni-telegraafi materjale ja abinõusid vähemalt 5% tegevusse rakendatud seadmete ehituseks tarvitatud materjalidest ja abinõudest.

5. osa.

Lõppmäärused.

§ 22. Käesoleva seadluse maksmahakkamisega kaotavad maksvuse:

- 1) Sõjaside korraldamise seadlus (RT 119 — 1925);
- 2) Korraldus kindralstaabi valitsuse ja postiametkonna vahekorra kindlaksmääramise kohta nende valitsemisel olevate telegraafi- ja telefoniliinide tarvitamise asjus (RT 61 —

1923); 3) Vabariigi Valitsuse poolt 2. novembril 1928 antud Seadlus traadiga ja traadita telefoni-telegraafi seadete kasutamise kohta sõjaväe võimude poolt mobilisatsiooni kaitsekavade teostamisel või sisemiste rahutuste tekkimisel.

§ 23. Käesolev seadlus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

P. Lill

Kaitseminister.

604. Riigivanema otsus nr. 667.

25. augustil 1934.

Lubada asutada ja avada:

1. Üleüldise Kasuliku Ühingu saksa õppekeelela poeglaste erakeskkool nimetusega „Tallinna Doomkooli erakeskkool“ Tallinnas, milles lubada avada 1. augustist 1934 üks I ja üks III klass, 1. augustist 1935 üks II ja üks IV klass ning 1. augustist 1936 üks V klass.

Esimeseks võõrkeeleks kinnitan eesti keele ja teiseks võõrkeeleks — ladina keele.

2. Saksa erakoolide ja puudustkannatavate õpilaste toetamise seltsi Kuressaare osakonna saksa õppekeelela eraühiskeskool nimetusega „Kuresaare saksa erakeskkool“ Kuressaares, milles lubada avada 1. augustist 1934 üks III, 1. augustist 1935 üks IV ja 1. augustist 1936 üks V klass.

Esimeseks võõrkeeleks kinnitan eesti keele ja teiseks võõrkeeleks — inglise keele.

3. Juudi kultuurvalitsuse era-ühiskeskool nimetusega „Tallinna juudi erakeskkool“ Tallinnas, milles lubada avada 1. augustist 1934 üks III, 1. augustist 1935 üks IV ja 1. augustist 1936 üks V klass.

Esimeseks võõrkeeleks kinnitan eesti keele ja teiseks võõrkeeleks — saksa keele.

4. Zeeh Asutuse Toetajate Seltsi tütarlaste erakeskkool nimetusega „Zeeh tütarlaste erakeskkool“ Rakveres, milles lubada avada 1. augustist 1934 üks I ja üks III klass, 1. augustist 1935 üks II ja üks IV klass ning 1. augustist 1936 üks V klass.

Esimeseks võõrkeeleks kinnitan saksa keele ja teiseks võõrkeeleks — inglise keele.

5. Valga Püha Jaani Koguduse Naiskomitee läti õppekeelela era-ühiskeskool nimetusega „Valga läti erakeskkool“ Valgas, milles lubada avada 1. augustist 1934 üks III klass, 1. augustist 1935 üks IV klass ja 1. augustist 1936 üks V klass.

Esimeseks võõrkeeleks kinnitan eesti keele ja teiseks võõrkeeleks — inglise keele.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

N. Kann

Hariduse- ja sotsiaalminister.

605. Riigivanema otsus nr. 668.

25. augustil 1934.

1. Otsuse nr. 663 — 17. augustist 1934 muudan osaliselt, nimelt pkt. 1: H. Kubu erakeskkoolis 1. augustist 1934 avada üks I ja kaks III klassi, pkt. 2: Kaarli erakeskkoolis 1. augustist 1934 avada üks I ja kaks III klassi.

2. Eraõppeasutuste seaduse muutmise seaduse § 12 pkt. 1 (RT 66 — 1934 art. 568) avada „A. Pedusaare tütarlaste erakeskkool“ Tallinnas, milles avada 1. augustist 1934 üks III klass, 1. augustist 1935 üks IV klass ja 1. augustist 1936 üks V klass.

Esimeseks võõrkeeleks kinnitan inglise keele ja teiseks võõrkeeleks — saksa keele.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

N. Kann

Hariduse- ja sotsiaalminister.

606. Riigivanema otsus nr. 669.

25. augustil 1934.

Lubada avada ja võtta avalikkude keskkoolide võrku: Tartu linna poolt ülalpeetav „Tartu linna vene keskkool“, milles avada 1. augustist 1934 üks III klass, 1. augustist 1935 üks IV klass ja 1. augustist 1936 üks V klass.

Esimeseks võõrkeeleks kinnitan eesti keele, teiseks võõrkeeleks — saksa keele.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

N. Kann

Hariduse- ja sotsiaalminister.

607. Riigivanema otsus nr. 670.

25. augustil 1934.

Minu 26. juuli 1934 otsuse muutmiseks kinnitan Keskkoolide seaduse (RT 47 — 1934) § 22 põhjal:

Tartu linna poeglaste keskkoolis esimeseks võõrkeeleks inglise keele ja teiseks võõrkeeleks saksa keele.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

N. Kann

Hariduse- ja sotsiaalminister.

608. Juhatuskiri elumajade gaasikindlate varjendite ehitamise ja sisseseadmise tehniliste nõuete ning järelevalve kohta.

Antud Teedeministri poolt 28. augustil 1934.

Alus: Määruse gaasikindlate varjendite ehitamise kohta — linnadesse § 11 (RT 78 — 1933).

§ 1. Gaasikindlad varjendid asetatakse üldiselt ehitiste keldrikordadele; kus see ei ole võimalik, võib varjendid asetada ka ülemistele kordadele.

§ 2. Varjend peab mahutama keskmiselt 20—30 isikut. Suurtesse hoonetesse tuleb ette näha mitu varjendit, võimalikult hoone eriosades. Kui see ei ole võimalik, võib varjendid ehitada ühte gruppi, kuid üksikute varjendite vahele tuleb teha tugevad vaheseinad.

Suuremad, üle 30 isiku mahutavusega varjendid peab jaotatama väiksemateks osadeks tugevate vaheseintega.

§ 3. Gaasivarjendiks kasutatav ruum peab ehituse poolest vastama järgmistele nõuetele:

- 1) võimalikult suur kindlus hoone kokkuvarisemise juhul;
- 2) täieline kindlus läheduses lõhkevate pommide kildude vastu;
- 3) täieline kindlus gaaside sissetungimise vastu ja
- 4) juurdepääs varjendisse peab olema hõlbustatud.

§ 4. Varjendi kasutamiseks tarbetud ukсед ja aknad tulevad kinni müürida või kindlustada muul viisil gaaside vastu. Varjendil võib olla ka aken kasutamiseks, kuid aken tuleb varustada seestpoolt kinnipandava luugiga.

Tarbetud õhuvahetusaugud ja suitsulöörid tulevad täis toppida või kinni müürida. Samuti tulevad seintes, lagedes ja põrandates olevad praod kinni toppida, või kittida kitiga või asfaldiga. Uste valtsidesse, ukse ja lengi vahele, tehakse tihendused kummist, vildist j.m.s. materjalist.

Et gaas ei tungiks ukse kasutamisel varjendisse, selleks peab varjendi ja välisõhu vahel olema vähemalt kaks ust, mille vahele peab jääma kuni 2,0-meetriline eesruum.

§ 5. Varjendi sissepääsu kokkulangemise juhuks peab ette nähtama varjendist ka teine väljapääsutee.

Purustamise vastu tuleb kindlustada varjendi ja lähema ülemise korra vaheline lagi, asetades selle alla lisatugesid.

On varjendis aken, asetatakse selle ette väljapoole: plankkaitse, või liivakast, või liivakotid või lahtist mulda, mida vajaduse korral võib seest käsitsi kõrvale nihutada või eemaldada.

On varjendis tagavarauksena välisuks, tuleb seda kaitsta pommikildude vastu sellega, et ehitatakse 1,0 m kaugusele selle ette uksekõrgune kaitsesead kas paksudest plankudest või kahekordset seina moodustavatest laudadest, mille vahel on liivatäide.

§ 6. Õhuvahetussüsteemi tarvitamisel imetakse välisõhku ruumi võimalikult kõrgelt; näiteks katusele suubuvate ventilatsioonilööride kaudu. Kui selleks otstarbeks kasutatakse suitsulööri, ei tohi sellesse suubuda suitsulööre teistest tarvitusel olevatest kolletest. Imemislööriks võib tarvitada ka katuselt tulevat vihmaveetoru, kui viimane selleks kõlblik, millisega ühendatakse kambriks minev lõõr selliselt, et vesi milgi kombel ei tungiks selle lõõri ossa. Toru alumisele avausele tuleb teha klapp, mis takistab imemist sealt kaudu ning ülemine avaus kaitstakse traatvõrguga. Kui toru ei ole sobival kohal, tuleb ehitada

vastav õhujuhe varjendi jaoks, selliselt, et pole umbseks minemise hädasohtu jää või lumega.

Õhulööri kinnijäämise juhuks peab varjendis olema vähemalt üks tagavara imemislöör, mis läheb võimalikult otse läbi seina välja. Viimane ühendatakse kurnaga nõnda, et seda tarbekorral võib tihedalt sulgeda või võtta tarvitusele.

§ 7. Imemislööri kaudu varjendisse tulev õhk puhastatakse gaasidest kurna abil. Kurnamiseks tuleb tarvitada aktiveeritud sütt.

Aktiveeritud söe puudumisel võib tarvitada asekurnamisaineid, nagu harilik puusüsi.

Kurn peab olema ehitatud nii, et kurnamisainet võib hõlpsasti ja kiiresti uuendada. Puhast kurnamisainet hoitakse selle jaoks tagavaras.

Igas varjendis peab olema, kas kurnas või varjendis tagavaras, niipalju õhupuhastamiseks tarvisminevaid aineid, et võimaldada puhast õhku kõigile varjendis olevatele isikutele 24 tunni kestusel. Süsi peab olema ühetasaselt peeneks purustatud. Kui õhuvool läheb läbi kurna püstloodis, tuleb seda suunata ülevalt alla.

Tolmukurn (vatikord) asetatakse õhuvoolu suhtes söekorra ette. Vatikord peab olema ühetaoliselt tihe ning selleks teataval määral kokku pressitud. Sobiv tihedus on umbes 500 g kantdetsimeetri kohta. Tolmukurna paksus peab olema 6—8 sm.

Söekorra teisele poolele asetatakse teine õhuke tolmukurn, mille otstarbeks on kõrvaldada söest tekkivat tolmu.

Kurna välissein tuleb teha puust või tsingitud plekist. Seestpoolt värvitakse see keemiliselt vastupidava värviga, pigiga või tõrvaga.

§ 8. Löötsventilaatorit tarvitatakse varjendites (ülemäärselt 30 isikule), suuremates aga tsentrifugaalventilaatorit.

Ventilaatori efekt peab olema nii suur, et see suudaks imeda õhku — 2 m³ tunnis iga varjendis oleva isiku kohta.

Löötsventilaatori efekt õhu kvantumi suhtes võib arvutada löötsade mahu järgi, arvates juurde umbes 20% kadumiseks.

On ventilaator ette nähtud toimuvaks elektrijõu abil, tuleb ikkagi ette näha ka võimalust, kasutada seda inimjõuga.

§ 9. Õhu saamist varjendisse võib korraldada ka nõnda, et kambris õhku ei vahetata, vaid sellele lisatakse juurde jätkuval määral hapnikku ja hävitatakse õhus tekkinud söehappegaas.

Hapnikku saadakse kas surve alt anumast või moodustades seda keemiliselt. Hapnikku tarvitatakse isiku kohta tunnis 30 liitrit.

§ 10. Gaasivarjend peab olema mööbli ja tarbeesemete suhtes nõnda varustatud, et seal võib viibida vahetpidamata üks öö-päev, ja et seal võib anda esmaabi gaasimürgistatule või haavatule. Kambris peavad olema järgmised esemed:

- 1) kinnine, tihe kast gaasitatud riiete jaoks;
- 2) arstirohtude kapp haavatutele ja gaasimürgistatutele ja närvivapustuse saanutele esmaabi andmiseks;
- 3) 100 liitrit joogi- ja pesuvett kinnises anumas;
- 4) 10 kg kloorlupja õhukindlas anumas;
- 5) labidas, kirves, raudkang, kõblas;
- 6) pingid ja jalapingid või ajutised istmed kõikidele varjendisse asetsetavatele isikutele;

7) tualett;

8) eesriided haigete osakonna eraldamiseks.

Peale selle on soovitav, et gaasivarjendis oleks raadiovastuvõtteaparaat, telefon ja kanalisatsioon, millel on korralik vesilukk.

§ 11. On gaasivarjend kasutamiskõlblik, teatatakse sellest isikutele, kellele see määratud.

Kui ühes hoones või töökohas on mitu gaasivarjendit, toimetatakse elanikkonna jaotust üksikute varjendite vahel ja kõigile asjaomastele teatatakse, missugusesse varjendisse peavad nemad minema hääre puhul. Jaotusel tuleb silmas pidada juba enne olnud rühmitusi (näiteks, sama trepikoja juures elutsevad). Elanikud jaotatakse nii, et igasse varjendisse tuleb tugevaid ja töövõimsaid isikuid, kes suutelised moodustama varjendi erimeeskonna.

§ 12. Varjendeid revideeritakse kohaliku ehitusevalveasutise korraldusel, vastava eriteadlase juuresolekul. Revideerimisel tuleb kindlaks teha, kas varjend on ajakohaselt varustatud ja kasutamiskõlblik, kas selle sissesead on paigal ja korras; kas kurnatäidet on küllalt ja kas see on rahuldavas seisukorras ning varjendisse kuuluvad isikud on selgusel nende varjendi asukohast ja korrast, millist nõutakse nendelt selle kasutamisel. Elanikkonda puutuv revideerimise osa toimetatakse välkproovidena.

Teedeminister O. Sternbeck.

Ehitusejärelevalve inspektori aj. k.t. K. Bõlau.

609. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 29. augustil 1934 vahetati Kaubandus- ja laevanduslepingule 18. jaanuarist 1926 Eesti ja Ühendatud Kuningriigi vahel täienduseks sõlmitud kaubandusliku kokkuleppe ratifikatsioonikirjad.

Vastavalt enda artikli 10. eeskirjale astub kokkulepe jõusse 10 päeva pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist, s.o. 8. septembril 1934.

Tallinnas, 30. augustil 1934.

Välisminister Jul. Seljamaa.

610. Tariifinõukogu otsus 24. augustist 1934 reisijateveotariifi nr. 93 muutmise kohta.

(Prot. nr. 372 p. 5.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Reisijateveotariifi nr. 93 (RT 35 — 1931 ja täiendus RT 17 — 1934) lisa I §§ 13 ja 18 juurde p. 65 märkus muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

Märkus. Haridus Sõprade seltsi kodukeskkooli õpilased saavad ainult § 18 ette nähtud soodustusi ja võivad sõita jaanuari-, mai- ja septembrikuul, kusjuures neil on õigus sõitu alustada kodust kooli.

II.

Käesolev otsus on maksev 1. septembrist 1934.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

611. Tariifinõukogu otsus 24. augustist 1934 reisijateveotariifi nr. 93 muutmise kohta.

(Prot. nr. 372 p. 4.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Reisijateveotariifi nr. 93 § 16 p. 1 (RT 35 — 1931, muudatus ja täiendus RT 9 — 1932) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

1. Ministeeriumide või koolivalitsuste poolt registreeritud õppeasutuste või pikemaajaliste kursuste õpilaste ja nende õpilaste saatjatena sõitvate õpetajate vedu õppereisijatena, kui ka Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi korraldusel suvekoloniidesse sõitvate laste ja nende saatjate vedu sünnib III kl. 50% hinnaalandusega, arvesse võttes mitte vähem kui 10 reisijat. Algkooli 1., 2. ja 3. klassi õpilaste ja kuni 10 aasta vanuste laste suvekoloniisse sõitude puhul antakse ülaltähendatud tingimustel hinnaalandust 70%.

Õppereisi korraldajad peavad andma võimalikult kolm päeva enne kavatsetavat sõitu lähtjaama ülemale sellekohase kirjaliku avalduse, milles tähdatakse: sõitjate arv, väljasõidu aeg, lähte- ja siht- ja peatusjaamad, peatuse kestvus ning tagasisõidu aeg esialgsest siht- või mõnest teisest jaamast ja andmed, kelle poolt ja millal on registreeritud õppeasutus või kursused. Jaamaülem teatab, mil päeval ja missuguse rongiga on võimalik korraldada sõitu. Sõidu korraldaja peab võimalikult mitte hiljem, kui 1 tund enne määratud rongi väljumist ilmuma jaama ja esitama hinnaalanduse tunnistuse sõidu-dokumendi saamiseks ning sõiduraha maksmiseks.

II

Käesolev otsus on maksev 1. septembrist 1934.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. J ü r g e n s o n.

Sekretär A. R e m m a.

612. Tariifinõukogu otsus 24. augustist 1934 sadamamaksude tariifi nr. 92 muutmise kohta.

(Prot. nr. 372 p. 2.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923) ja sadamamaksude seadus (RT 18 — 1931 ja RT 69 — 1934).

I.

Sadamamaksude tariifi nr. 92 § 43 (RT 30 — 1931) täiendatakse punkt 4 järgmiselt:

4) Allpoolnimetatud regulaarsetel laevaliinidel veetavatelt kaupadelt võib võtta kaubamaksu terve navigatsiooni aja eest iga ühendustpidava laeva või selle asetäitja kohta järgmiselt:

a) Virtsu-Kuivastu laevaliinil: üks sada (100) krooni Virtsu ja üks sada (100) krooni Kuivastu sadamas.

b) Rohuküla-Heltermaa laevaliinidel: viiskümmend (50) krooni Rohuküla ja viiskümmend (50) krooni Heltermaa sadamas.

c) Haapsalu-Vormsi laevaliinil: viisteist (15) krooni Haapsalu sadamas.

d) Haapsalu-Esterby laevaliinil: kümme (10) krooni Haapsalu sadamas.

Lit. a, b, c või d ette nähtud kaubamaksu võib tasuda kaks korda aastas võrdsetes osades, esimene osa navigatsiooni alguseks ja teine — hiljemalt 1. augustiks, kusjuures ei ole nõutav kaubadokumentide esitamine kauba kaalu, kantmõõdu või üksuste arvu kohta. Nimetatud andmeid tuleb esitada maksuvõtjale asutusele navigatsiooni lõpul kogu veetud kaupade kohta korraga.

Kaubamaksu 1934 a. navigatsiooni aja lõpu osa eest 1. septembrist kuni 31. detsembrini võetakse 40% suurusel lit. a, b, c või d ette nähtud normidest.

II.

Käesolev otsus on maksev 1. septembrist 1934.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. J ü r g e n s o n.

Sekretär A. R e m m a.

613. Tariifinõukogu otsus 24. augustist 1934 Leedu-Läti-Eesti raudteede vahelise otseühenduse reisijate-, pagasi- ja kirkaubaveo-tariifi nr. 126 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 372 p. 7.)

A l u s : Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Leedu-Läti-Eesti raudteede vahelise otseühenduse reisijate-, pagasi- ja kirkaubaveotariifis nr. 126 (RT 7 — 1934, muudatus RT 29 — 1934) II osas muudetakse tabel 3 (Eesti raudteede osade tabel tariifühikutes) ja pannakse maksma järgmiselt:

3. Eesti raudteede osade tabel tariifühikutes.

Kust ja vastupidi	Kuhu		Km	Täisk. Laps	K l a s s			10 kg pagasi ja kirkauba eest
					1.	2.	3.	
Haapsalu	Valga	piir	397	T.	—	1,47	1,17	0,20
				L.	—	0,74	0,59	
Irboska	Valga	„	137	T.	—	0,58	0,47	0,09
				L.	—	0,29	0,24	
Koikküla	Koikküla	„	5	T.	—	0,04	0,03	0,02
				L.	—	0,02	0,02	
Koikküla	Mõniste	„	30	T.	—	0,15	0,11	0,02
				L.	—	0,08	0,06	
Mõisaküla	Mõisaküla	„	2	T.	—	0,03	0,02	0,02
				L.	—	0,02	0,01	
Mõisaküla	Valga	„	91	T.	—	0,40	0,32	0,07
				L.	—	0,20	0,16	

Kust ja vastupidi	Kuhu		Km	Täisk. Laps	K l a s s			10 kg pagasi ja kirikauba eest
					1.	2.	3.	
Mõniste	Mõniste	piir	8	T. L.	— —	0,05 0,03	0,04 0,02	0,02
Mõniste	Koikküla	„	27	T. L.	— —	0,13 0,07	0,10 0,05	0,02
Narva	Valga	„	347	T. L.	— —	1,31 0,66	1,05 0,53	0,18
Pärnu	Valga	„	145	T. L.	— —	0,61 0,31	0,48 0,24	0,09
Pärnu	Mõisaküla	„	56	T. L.	— —	0,25 0,13	0,20 0,10	0,04
Taheva	Koikküla	„	14	T. L.	— —	0,07 0,04	0,05 0,03	0,02
Taheva	Mõniste	„	21	T. L.	— —	0,10 0,05	0,08 0,05	0,02
Tallinn	Valga	„	292	T. L.	2,29 1,15	1,15 0,58	0,91 0,46	0,16
Tapa	Valga	„	214	T. L.	1,72 0,86	0,86 0,43	0,69 0,35	0,13
Tartu	Valga	„	101	T. L.	0,90 0,45	0,45 0,23	0,36 0,19	0,07
Valga	Valga	„	24	T. L.	0,22 0,12	0,11 0,06	0,09 0,05	0,02
Viljandi	Valga	„	136	T. L.	— —	0,58 0,29	0,47 0,24	0,09
Viljandi	Mõisaküla	„	47	T. L.	— —	0,21 0,11	0,17 0,09	0,04
Võru	Valga	„	78	T. L.	— —	0,34 0,17	0,27 0,14	0,06

II.

Käesolev otsus on maksev 1. septembrist 1934.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. J ü r g e n s o n.

Sekretär A. R e m m a.